

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบสำรวจ (Survey Research) ซึ่งได้ทำตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ในตอนต้น

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. สถานภาพส่วนตัวของผู้ปกครองนักเรียน

ผู้ปกครองนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 63.40 มีอายุระหว่าง 41 - 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 49.70 มีการศึกษา ระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 43.50 มีอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 51.10 มีรายได้ต่อเดือน 10,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 81.70 มีบุตรกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คิดเป็นร้อยละ 32.00 มีบุตรกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 คิดเป็นร้อยละ 35.80 มีบุตรเป็น เพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 51.10 มีบุตรจำนวน 2 คน คิดเป็น ร้อยละ 53.50 ไม่ได้ระบุประเภทกิจกรรมการออกกำลังกายคิดเป็น ร้อยละ 26.10 รองลงมาเป็น ประเภทกีฬาว่ายน้ำ คิดเป็น ร้อยละ 16.40 ไม่เคยออกกำลังกายกับบุตรเลย คิดเป็นร้อยละ 48.10 และออกกำลังกายกับบุตร 1 วันต่อสัปดาห์ คิดเป็นร้อยละ 23.40 ในอดีตไม่เคยเป็น นักกีฬาของโรงเรียน คิดเป็น ร้อยละ 62.10 บุตรไม่ได้เป็นนักกีฬาของโรงเรียน คิดเป็นร้อยละ 75.00 และเมื่อบุตรทำงาน หรือประกอบกิจกรรมประสบผลสำเร็จ ผู้ปกครองให้รางวัล/ให้คำชมเชย/แสดงความยินดีดีใจด้วย คิดเป็น ร้อยละ 97.60

2. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลใน

วิชาพลศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นบทบาทในข้อซีให้เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาและกีฬา ซึ่งผู้ปกครองนักเรียนชายได้ปฏิบัติจริงมากที่สุด และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาของบุตรอยู่ในระดับมากที่สุด จากการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิง พบว่า ได้ปฏิบัติจริงมากที่สุดข้อซีให้เห็นความสำคัญของวิชาพลศึกษาและกีฬา (321 คน จาก 372 คน) จากการทดสอบค่า"ที"เป็นรายข้อ และโดยส่วนรวม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษาเพิ่มเติมอยู่ในระดับมากที่สุดและโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษาเพิ่มเติมกับบุตร อยู่ในระดับน้อย จากการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงพบว่า ได้ปฏิบัติจริงที่สุดในข้อพูดคุยกับนักเรียนถึงข่าวและเหตุการณ์สำคัญทางการกีฬาที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกประเทศ (303 คน จาก 372 คน) และจากการทดสอบค่า"ที"เป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อที่ว่าให้นักเรียนฟัง/ชมข่าว และเหตุการณ์พลศึกษา และกีฬาทางวิทยุ หรือโทรทัศน์ นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยส่วนรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการปรับปรุง แก้ไขและซ่อมเสริมทักษะทางกีฬาของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด ยกเว้นในข้อแนะนำชักจูงให้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ ซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการปรับปรุง แก้ไขและซ่อมเสริมทักษะทางกีฬาของนักเรียนอยู่ในระดับน้อย จากการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงพบว่าได้ปฏิบัติจริงที่สุดในข้อแนะนำชักจูงให้ออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ (352 คน จาก 372 คน) และจากการทดสอบ

ค่า"ที" เป็นรายข้อ และโดยส่วนรวม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นในข้อเมื่อมีปัญหาในการเรียนวิชาพลศึกษา ผู้ปกครองจะช่วยปลอบใจ และให้กำลังใจ แสดงความชื่นชมกับผลการแสดงความสามารถทางกีฬาของนักเรียน ให้คำชมเชยเมื่อนักเรียนมีผลการเรียนวิชาพลศึกษา และทักษะกีฬาดีขึ้น และยอมรับและเข้าใจความสามารถของนักเรียนแม้นักเรียนจะมีความสามารถไม่ถึงระดับที่ผู้ปกครองคาดหวังก็ตามซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุด และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการสนับสนุนและเสริมกำลังใจกับบุตรอยู่ในระดับมาก จากการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิง พบว่าได้ปฏิบัติจริงมากที่สุดในข้อแสดงความชื่นชมกับผลการแสดงความสามารถทางกีฬาของนักเรียน(354 คน จาก 372 คน) จากการทดสอบค่า"ที" เป็นรายข้อ และโดยส่วนรวม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการจัดหาอุปกรณ์การเรียน และฝึกซ้อมกีฬาอยู่ในระดับมากทุกข้อ และโดยส่วนรวมอยู่ระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการจัดหาอุปกรณ์การเรียน และฝึกซ้อมกีฬา ของบุตร อยู่ในระดับน้อย จากการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายกับผู้ปกครองนักเรียนหญิง พบว่า ได้ปฏิบัติจริงมากที่สุดในข้อแนะนำให้นักเรียนรู้จักเก็บใช้และรักษาอุปกรณ์กีฬาอย่างถูกต้องเพื่อใช้ประโยชน์ให้คุ้มค่า(334 คน จาก 372 คน) และจากการทดสอบค่า"ที" เป็นรายข้อ และโดยส่วนรวม พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

7. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่

ส่งเสริมการเรียนและฝึกซ้อมกีฬาอยู่ในระดับมากทุกข้อ ยกเว้นในข้อจัดสถานที่ อุปกรณ์สำหรับฝึกซ้อมกีฬาที่เหมาะสมและปลอดภัยให้นักเรียนของผู้ปกครองนักเรียนชายซึ่งอยู่ในระดับมากที่สุดและโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อยแสดงให้เห็นว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนและฝึกซ้อมกีฬาของบุตรอยู่ในระดับน้อย จากการปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงพบว่า ได้ปฏิบัติจริงมากที่สุดในข้อไม่รบกวนเรียกใช้งานขณะที่นักเรียนอยู่ในระหว่างเวลา ฝึกซ้อม และเล่นกีฬา (317 คน จาก 372 คน) จากการทดสอบค่า "ที" เป็นรายข้อพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในข้อผู้ปกครองแสดงความสนใจในวิชาพลศึกษาและกีฬาที่นักเรียนกำลังเรียนในแต่ละภาคการศึกษา นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ยกเว้นในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาและด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ ซึ่งอยู่ในระดับมาก และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อยแสดงให้เห็นว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองมีการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของบุตรอยู่ในระดับน้อย จากการทดสอบค่า "ที" เป็นรายด้านพบว่าในด้านการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษาเพิ่มเติมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยส่วนรวมพบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

9. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ยกเว้นในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษา และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ ซึ่งอยู่ในระดับมากและโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองมีการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของบุตรอยู่ในระดับน้อย จากการทดสอบค่า "ที" เป็นรายด้าน และโดยส่วนรวม พบว่า ไม่แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

10. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครกับผู้ปกครองนักเรียนต่างจังหวัดในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ยกเว้นในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษา (เฉพาะผู้ปกครองในเขตกรุงเทพมหานคร) และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจซึ่งอยู่ในระดับมากและโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองมีการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของบุตรอยู่ในระดับน้อย จากการทดสอบค่า "ที" เป็นรายด้านพบว่า ในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกนั้นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และโดยส่วนรวมพบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

11. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนทั้ง 5 โรงเรียนในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมากในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษา (เฉพาะผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และสาธิตมหาวิทยาลัยบูรพา) ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ และด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนและฝึกซ้อมกีฬา (เฉพาะผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) นอกนั้นอยู่ในระดับน้อย และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนทั้ง 5 โรงเรียนมีการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของบุตรอยู่ในระดับน้อย

12. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบว่า บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาทั้ง 5 โรงเรียนแตกต่างกัน จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ด้วย

วิธีการของเชฟเฟ (Scheffe) ได้ผลดังข้อที่ 13

13. บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาของโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับโรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กับโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยบูรพา กับโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

14. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษาเพิ่มเติม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

15. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการปรับปรุงแก้ไขและซ่อมเสริมทักษะทางกีฬาของนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

16. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

17. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการจัดหาอุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อมกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

18. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนและการฝึกซ้อมกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

19. จะเห็นได้ว่าเมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยส่วนรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

20. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ยกเว้นในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษา และด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจซึ่งอยู่ในระดับมาก และโดยส่วนรวมอยู่ในระดับน้อย แสดงให้เห็นว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองมีการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของบุตรอยู่ในระดับน้อย

21. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

22. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษาเพิ่มเติมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

23. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการปรับปรุงแก้ไขและซ่อมเสริมทักษะทางกีฬาของนักเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

24. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

25. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการจัดหาอุปกรณ์การเรียนและการฝึกซ้อมกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

26. จะเห็นได้ว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านการจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนและการฝึกซ้อมกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

27. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาโดยรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนชายกับผู้ปกครองนักเรียนหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เพียงด้านเดียวคือ ด้านการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษาเพิ่มเติม โดยผู้ปกครองนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ย (1.93) สูงกว่า ผู้ปกครองนักเรียนหญิงซึ่งมีค่าเฉลี่ย (1.67) แต่ก็อยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน และเมื่อพิจารณาทุกด้านโดยส่วนรวมพบว่า ผู้ปกครองนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยมากกว่า ผู้ปกครองนักเรียนหญิง ผู้ปกครองนักเรียนชายมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย (2.22) ส่วนผู้ปกครองนักเรียนหญิงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย (2.17) เช่นเดียวกัน แต่ไม่แตกต่างกัน

กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนั้นค่าเฉลี่ยรวมบทบาทของผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงยังมีค่าสูงที่สุด (2.83) ในด้านสนับสนุนและเสริมกำลังใจ เช่นเดียวกัน แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังได้กล่าวไว้แต่ต้น สำหรับด้านนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงสามารถปฏิบัติได้จริงมากกว่าบทบาทในด้านอื่น ๆ อาจเป็นเพราะผู้ปกครองใช้ในชีวิตจริงอยู่เป็นประจำ ไม่ว่าจะเป็นการปลอบใจ ให้กำลังใจ แสดงความชื่นชม ชมเชย ยอมรับและเข้าใจในความสามารถของนักเรียน และได้ปฏิบัติจริงมากที่สุดในการแสดงความชื่นชมกับผลการแสดงความสามารถทางกีฬาของนักเรียนที่มีผู้ปกครองนักเรียนชาย และผู้ปกครองนักเรียนหญิงปฏิบัติจริงถึง 354 คน จาก 372 คน แสดงให้เห็นว่า บทบาทของผู้ปกครองนักเรียนชาย และผู้ปกครองนักเรียนหญิงได้ปฏิบัติจริงลงไปคล้าย ๆ กัน เป็นการยืนยันว่า สิ่งที่ผู้ปกครองนักเรียนชายได้ปฏิบัติจริงลงไปผู้ปกครองนักเรียนหญิงก็ได้ปฏิบัติจริงเช่นเดียวกัน แต่ถ้าได้พิจารณาค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมในการปฏิบัติจริงก็นับว่าผู้ปกครองนักเรียนชายและผู้ปกครองนักเรียนหญิงได้มีการปฏิบัติจริงน้อยเหมือนกัน และเมื่อศึกษาฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยแล้ว พบว่าฐานะทางเศรษฐกิจและการศึกษาอยู่ในระดับดี จากการวิจัยของ วัฒนา พุ่มเล็ก (2513: 97) พบว่า บิดา-มารดาของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูง มีแนวโน้มที่จะมีระดับทางการศึกษาและรายได้สูงกว่าบิดา-มารดาของนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำเช่นเดียวกันกับการศึกษาของอิชฮอร์นและคัลลาส (Eichhorn and Kallas, 1962: 507-512) ศึกษาพบว่า การศึกษาของบิดา-มารดา มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาในด้านต่าง ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าผู้ปกครองหญิงมีค่าเฉลี่ยในด้านสนับสนุนและเสริมกำลังใจมากที่สุด (2.83) ซึ่งอยู่

ในระดับมาก และผู้ปกครองชายมีค่าเฉลี่ยในด้านนี้มากที่สุดเช่นเดียวกัน (2.82) สำหรับด้านนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าผู้ปกครองชายและผู้ปกครองหญิง สามารถปฏิบัติ ได้จริงมากกว่าบทบาททางด้านอื่น ๆ อาจเป็นเพราะว่าผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษา อยู่ในระดับสูง และการแสดงออกในด้านนี้ชัดเจนกว่าด้านอื่นๆ จึงทำการแสดง ออกในด้านนี้อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาทุกด้านโดยส่วนรวม พบว่า ผู้ปกครองชาย และผู้ปกครองหญิงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่าระหว่างผู้ปกครองชายกับผู้ปกครองหญิง มีการปฏิบัติจริงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเหมือน กัน ซึ่งสอดคล้องกันกับ ยวดี ลักษณะพิสุทธิ์ (2526) ได้ศึกษาพบว่า ผู้ปกครอง นักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครระหว่างเพศชายกับเพศหญิง มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาและความต้องการในการออกกำลังกายไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ ระดับ .05 เมื่อศึกษาถึงอาชีพของผู้ปกครอง พบว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพ รับราชการ ซึ่งโชปรา (Chopra, 1967: 359-362) ได้ศึกษาพบว่า นักเรียนที่ผู้ ปกครองมีอาชีพเกี่ยวกับวิชาการจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ ผู้ปกครองประกอบอาชีพอื่น อาชีพของบิดาเป็นสิ่งบอกถึงระดับทางสังคมของครอบครัว และมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในด้านการศึกษาของบุตร

3. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนในเขต กรุงเทพมหานครกับผู้ปกครองนักเรียนต่างจังหวัด ในการส่งเสริมการเรียนการสอน วิชาพลศึกษา ด้านต่าง ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษา โดยผู้ปกครองนักเรียนในเขตกรุง เทพมหานครมีค่าเฉลี่ย (2.74) มากกว่าผู้ปกครองนักเรียนต่างจังหวัด (2.46) ซึ่ง ผู้ปกครองนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ส่วนผู้ปกครอง นักเรียนต่างจังหวัดมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และถ้าพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีค่าเฉลี่ยในด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจ อยู่ในระดับมากเหมือนกัน (2.84 และ 2.74) และไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าผู้ปกครองสามารถ

ปฏิบัติจริงได้มากกว่าบทบาทด้านอื่น ๆ อาจเป็นเพราะว่า ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง และการแสดงออกในด้านนี้ชัดเจนกว่าด้านอื่นๆ จึงทำการแสดงออกในด้านนี้อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาโดยส่วนรวม พบว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด มีการปฏิบัติจริงอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน โดยผู้ปกครองนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครมีค่าเฉลี่ย (2.21) ซึ่งสูงกว่าผู้ปกครองนักเรียนต่างจังหวัดที่มีค่าเฉลี่ย (2.10) แสดงให้เห็นว่าบทบาทในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมีการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับน้อย แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับ สุวีณา แก้วสุวรรณ (2532) ได้ศึกษาพบว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงรวมทุกด้านของผู้ปกครองในเขตชั้นในและเขตชั้นนอกของกรุงเทพมหานครในการส่งเสริมการเรียนของนักเรียนตามการรับรู้ของนักเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผกาทิพย์ กระทบมทอง (2522: 107) ได้ศึกษา พบว่า โดยทั่วไปบิดาในเขตเมืองจะมีความมุ่งหวังให้บุตรเรียนในระดับสูงกว่าบิดาในเขตชนบทและบิดาที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองส่วนมากมุ่งหวังให้บุตรเรียนตามความสามารถทางสติปัญญาของนักเรียน ส่วนบิดาที่อาศัยในเขตชนบทมุ่งหวังให้บุตรเรียนเพียงระดับประถมศึกษามากที่สุด

4. เมื่อเปรียบเทียบ บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนทั้ง 5 โรงเรียนในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ด้านต่าง ๆ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เฉพาะในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาเท่านั้น

ผลการทดสอบรายคู่ พบว่า บทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษาของ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับโรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่นและโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัย

เกษตรศาสตร์กับโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยบูรพา กับโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาในด้านนี้ พบว่า ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (3.05) รองลงมาโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2.68) อันดับ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยบูรพา (2.54) นอกนั้นมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย สำหรับในด้านนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยได้มีการปฏิบัติจริงในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษา อยู่ในระดับมาก 3 โรงเรียนและอยู่ในระดับน้อย 2 โรงเรียน แสดงให้เห็นว่าบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนในการปฏิบัติจริงในด้านนี้มากน้อยไม่เท่ากัน เป็นการยืนยันว่าสิ่งที่ผู้ปกครองนักเรียนทุกโรงเรียนสามารถได้ปฏิบัติจริงลงไปนั้นไม่เหมือนกันจึงทำให้เกิดความแตกต่างกัน ในบางโรงเรียน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด (3.05) ในด้านการเอาใจใส่ติดตามผลในวิชาพลศึกษา โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีค่าเฉลี่ยรองลงมา (2.89) โรงเรียนสาธิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 3 (2.83) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร มีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 4 (2.81) โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยบูรพามีค่าเฉลี่ยมากเป็นอันดับ 5 (2.63) ในด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจซึ่งทั้งหมดก็อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน และในด้านนี้ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด แต่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาโดยรวมแล้วอยู่ในระดับน้อยทุกโรงเรียน แต่ก็ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังได้กล่าวไว้แต่ต้น

สำหรับในด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการที่ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยทุกโรงเรียนได้มีการปฏิบัติจริงในด้านนี้ อยู่ในระดับมากเหมือนกัน แสดงให้เห็นว่าบทบาทของ

ผู้ปกครองนักเรียนในการปฏิบัติจริงทุกโรงเรียนอยู่ในระดับเดียวกัน ซึ่งผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง ทำให้มีการแสดงออกในด้านนี้ชัดเจนง่ายกว่าด้านอื่น ๆ จึงทำการแสดงออกในด้านนี้ที่อยู่ในระดับสูง เป็นการยืนยันว่าสิ่งที่ผู้ปกครองนักเรียนทุกโรงเรียนได้ปฏิบัติจริงลงไปนั้นเหมือนกัน ถ้าได้พิจารณาค่าเฉลี่ยโดยส่วนรวมในการปฏิบัติจริงก็นับว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีการปฏิบัติจริงมากกว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตอื่น ๆ และผู้ปกครองนักเรียนทั้งหมดทุกโรงเรียนได้มีการปฏิบัติจริงในการส่งเสริมการเรียนการสอนอยู่ในระดับน้อยเช่นเดียวกัน และเมื่อศึกษาถึงการที่ผู้ปกครองร่วมเล่น/ออกกำลังกายกับบุตร พบว่าผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนสาธิตประถมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ ร่วมเล่น/ออกกำลังกายกับบุตร 1 วันต่อสัปดาห์ จากการศึกษาของ กิติพงษ์ ชัยยะ (2532) พบว่า บิดา-มารดาส่งเสริมการออกกำลังกายของเด็กก่อนวัยเรียนในช่วงเวลาเย็นโดยเฉพาะอย่างยิ่งในวันเสาร์และวันอาทิตย์

5. เมื่อเปรียบเทียบบทบาทที่ปฏิบัติจริงของผู้ปกครองนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 โรงเรียนสาธิตสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาด้านต่าง ๆ พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการสนับสนุนและเสริมกำลังใจของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4, 5 และ 6 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน (2.95, 2.80 และ 2.74) ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าคุณผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง ทำให้มีการปฏิบัติจริงในด้านนี้ชัดเจนง่ายกว่าด้านอื่น ๆ จึงทำการแสดงออกในด้านนี้ที่อยู่ในระดับสูง เป็นการยืนยันว่าสิ่งที่ผู้ปกครองทุกระดับชั้นสามารถได้ปฏิบัติจริงลงไปนั้นเหมือนกัน ถ้าพิจารณาค่าเฉลี่ยรวมของทุกด้านในการปฏิบัติจริงก็นับว่าผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีการปฏิบัติจริงมากกว่าระดับชั้นอื่น ๆ และผู้ปกครองทุกระดับชั้น มีการปฏิบัติจริงในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาอยู่ในระดับน้อยเหมือนกัน จากการศึกษาของ จรรยา สุวรรณทัต (2522) พบว่า ผู้ปกครองขาดเหตุจูงใจและประสบการณ์

ด้านการศึกษาคงขาดการกระตุ้นหรือรื้อฟื้นและมองไม่เห็นความสำคัญของการศึกษาทำให้เกิดการละเลยต่อบุตรหลาน ขาดความสนใจ ขาดความสามารถที่จะช่วยเหลือเด็กทางการเรียน ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เด็กมีผลการเรียนต่ำ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้ปกครองมีฐานะทางเศรษฐกิจและมีความรู้ดี ควรหาโอกาสสามารถร่วมออกกำลังกาย/เล่นกีฬากับบุตร อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 วัน ก็จะเป็นการดีเพราะจะทำให้สุขภาพดีทั้งกายและใจ และมีกิจกรรมร่วมกันทำกับบุตรก่อให้เกิดความอบอุ่นภายในครอบครัว และสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนในวิชาพลศึกษาของนักเรียนดี จากการศึกษาของเวอริงตัน (Worthington, 1971) พบว่า ผู้ปกครองฐานะในระดับปานกลางและระดับสูงให้การส่งเสริมสนับสนุนการเรียนของเด็กในความปกครองสูงกว่าผู้ปกครองที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ
2. ผู้ปกครองควรมีบทบาทในการให้ความรู้ในวิชาพลศึกษา ปรับปรุงแก้ไข และซ่อมเสริมทักษะทางการกีฬาของนักเรียน จัดหาอุปกรณ์การเรียนและฝึกซ้อมกีฬา และจัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการเรียนและฝึกซ้อมกีฬาให้มากกว่านี้ และผู้ปกครองควรเป็นตัวอย่างที่ดีในการออกกำลังกายเป็นประจำ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษายบทบาทของผู้ปกครองในการส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร และโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ
2. ควรศึกษารูปแบบ (Model) ที่จะช่วยให้การส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาของผู้ปกครองนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น